

SUBUD

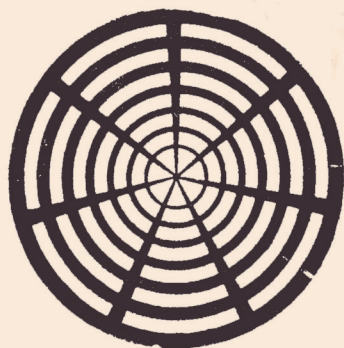
**BÀI NÓI CHUYỆN CỦA
BAPAK TẠI TJILANDAK**

MARDI-NING-SIH dịch

**DIỄN VĂN CỦA PABAK
KHAI MẠC BUỔI HỌP
CÁC NGHỊ VIÊN Ở
TJILANDAK (1969)**

MARDI-NING-SIH dịch

**XUÂN
1973**

NỘI SAN CỦA HỘI SUBUD
DÀNH RIÊNG CHO HỘI VIÊN

Hội Đồng Quản Trị và Hội Đồng Phụ
Tả thân ái kính chúc quý vị Hội viên cùng bảo
quyển một năm mới nhiều Ân Huệ và Phước
Lành của Thiên-Liên Toàn-Năng.

SUBUD

1973

XUÂN QUÝ-SỬU

BÀI NÓI CHUYỆN của BAPAK ở TJILANDAK (11-5-1969)

● MARDI - NING - SIH dịch

(Cầu xin Phước lành của Thiêng-Liêng, Ân-Huệ của Ngài và sự an bình đến cùng quý vị)

Bapak xin cảm tạ Thiêng-Liêng Toàn-Năng Duy-Nhất là do Ân-Huệ Ngài khiến Bapak đã có cơ hội này để nói cùng tất cả quý vị một vài lời giải thích có liên quan đến Latihan tâm-linh Subud.

Bapak thường nghe thấy người ta nói rằng Subud và Latihan tâm-linh có thể được coi như một tôn giáo mới. Lại cũng có một số người nói Latihan tâm-linh Subud mâu thuẫn với tôn-giáo và một số người khác thì cho rằng Subud là một thứ giáo-lý thuộc về Tâm-Linh xử dụng huyền-bí học hắc-ám nghĩa là bí giáo áp dụng một cách bí mật.

Những sự phỏng đoán như thế không lấy làm ngạc nhiên và người ta không thể bị ché trách vì những phỏng đoán đó, bởi vì thật khó cho một người nào mà chưa theo Latihan tâm-linh Subud lại hiểu được Latihan. Đôi khi ngay cả chính những hội-viên Subud cũng chưa hiểu rõ nguyên-tắc và mục đích của Latihan tâm-linh. Vì thế, dù Bapak đã giải thích những điều này nhiều lần nhưng Bapak hãy còn cảm thấy cần giải thích thêm nữa - để quý vị có thể hiểu và sau này quý vị sẽ có thể giải thích rõ ràng cho những người khác muốn biết về nguyên tắc và mục-đích của Latihan tâm-linh.

Như quý vị biết, Latihan tâm-linh mà quý vị đã tiếp nhận được và theo không phải là một cái gì đã tiếp nhận được nhờ sự học hỏi, sự nghiên cứu mà Latihan tâm-linh cũng không thể có được do từ bất cứ một căn nguyên nào khác.

Để cho ý nghĩa của Latihan tâm-linh được minh-bạch, Bapak sẽ giải thích như sau.

Ngày trước, vào lúc Bapak đang làm việc cực nhọc và học kế toán thì sau khi làm xong việc, Bapak ra ngoài đi tản bộ để cho đầu óc được thanh thản và trong khi Bapak đi dọc theo con đường thì đột nhiên một ánh sáng chói lòa làm Bapak hoảng hốt, ánh sáng chiếu sáng giống như mặt trời và rớt về phía Bapak. Sự việc này xảy ra vào lúc nửa đêm khi Bapak hãy còn ở Semarang.

Rồi Bapak cảm thấy người mình rung chuyển và tâm Bapak vô cùng rối loạn nên Bapak vội trở về nhà và lập tức nằm xuống giường, quy-thuận theo Ý-Muốn của Thiêng-Liêng Toàn-Năng, sợ rằng thời gian đã đến với Bapak để phải chết. May thay, Bapak không chết mà toàn thể châu-thân tràn đầy ánh sáng, giống như một ánh sáng đèn điện mãnh liệt vô cùng.

Được một lúc, sau khi ánh sáng biến đi, Bapak ngồi dậy mà không do một chút ý chí nào của Bapak, Bapak trở về phòng làm việc và ở đây cũng không do một chút ý chí nào của Bapak, Bapak làm lễ Solat (sự cầu-nguyện của người Hồi.Giáo) và đọc Raka'ats (hai đoạn kinh liên tiếp) rồi Bapas đi về phòng ngủ, nằm ngủ, nằm ngủ ngay tức khắc. Từ đó trở đi, mỗi đêm Bapak tiếp nhận Latihan, có những cử động và sức mạnh thay đổi khác nhau.

Bapak phải kể cùng quý vị là có lúc Bapak đã đi đến các vị giáo trưởng, các vị minh-sur uyên thâm để học hỏi, nhưng thật khá lạ lùng là hầu hết mọi giáo.trưởng hay minh.sur đều bảo Bapak không cần một minh.sur nào cả, bởi vì, sau này Bapak sẽ tìm thấy vị chân-sur của Bapak ; đó là Rasul lullah (vị sứ giả của Thiêng-Liêng, Muhammad).

Lúc đó Bapak hoàn toàn không hiểu những vị minh-sur này muốn nói gì và chỉ sau khi tiếp nhận những điều Bapak vừa mô tả mà Bapak đã hiểu những vị đó nói gì. Như thế, vào lúc mà Bapak hãy còn đi tìm kiếm để có được một vị minh-sur — nghĩa là, trước khi tiếp nhận được những điều Bapak vừa mô tả—Bapak đã bị từ chối mỗi khi Bapak đến một vị minh-sur để yêu cầu xin những chỉ giáo mới khác.

Như thế sau cùng Bapak trở nên mệt.mỏi và quyết định không đến các vị minh-sur này nữa.

Đó là vấn đề câu chuyện về những gì đã xảy ra cho Bapak trước khi Bapak biết được và tiếp nhận những gì Bapak vừa mô tả.

LATIHAN và NAFSU (dục-vọng)

Bây giờ Bapak sẽ tiếp tục câu chuyện về những gì Bapak đã tiếp nhận được khi mà không do một chút ý chí nào.

của Bapak, Bapak đã tập luyện bằng nhiều thứ cử động và sức mạnh khác nhau như Bapak vừa nói.

Trong thời gian Bapak đang tiếp nhận và theo Latihan đột khởi này, tâm và trí Bapak cũng như óc tưởng tượng và suy nghĩ của Bapak thì yên tĩnh, nhưng đồng thời Bapak luôn luôn có một cảm xúc biết rõ và nhắc đi nhắc lại hồng danh Allah, Allah, Allah, rồi Bapak nhận rõ thấy sự hiện hữu của Latihan này làm bế tắc ảnh-hưởng của nafsu, tâm và trí, nó tràn đầy vào óc tưởng tượng và tư tưởng. Do bởi sự kiện này, trong khi Bapak còn tiếp nhận và theo Latihan thì Bapak ý thức và biết rõ là tâm và trí Bapak giống như những khán giả trong một buổi diễn kịch, một người có thể xem và cảm nhận thấy nhưng không có quyền lực để kiểm soát hay thay đổi. Sự kiện này, ngày nay quý vị đã tự chứng nghiệm thấy trong khi làm Latihan nghĩa là tâm và trí quý vị không thể làm được gì, ngoại trừ xem mà thôi. Nếu quý vị tự bắt ép mình phải suy nghĩ thì đúng vào lúc đó, Latihan của quý vị ngưng lại. Như thế thật hiển nhiên là sự biết thấy của tâm và trí không thể nào hiểu được những sự xảy ra trong Latihan. Do bởi điểm này, Latihan thật là khó để làm và trí hiểu được, trừ phi người nào đã tiếp nhận được và chứng nghiệm được sự tiến trình trong chính họ.

Như quý vị biết, có rất nhiều người mong cầu cho tâm và trí được tĩnh tịch và điều này là cần thiết nếu họ phải chứng nghiệm sự sống của nội cảm mà được giải thoát khỏi nafsu. Nhưng vì sự tĩnh tịch này hãy còn do tâm trí họ - nơi cư trú của nafsu - nên những gì mà những người này thực hiện được thật ra là sự thức tỉnh trở lại quyền lực của nafsu. Sự khác biệt là trong trường hợp này, cảm xúc là cảm xúc của

một sức mạnh nóng nảy, hung bạo nặng nề, còn những gì quý vị tiếp nhận được trong Latihan thì quý vị cảm thấy mát mẻ, thích thú và nhẹ nhàng. Vì thế chúng ta gọi Latihan của chúng ta là Latihan tâm-linh mà chúng ta thêm vào chữ Subud, chữ rút ngắn của 3 chữ Susila Budhi, Dharma, chữ mà chúng ta đã đặt thành danh hiệu cho tổ chức Huynh-Đệ Tâm-linh chúng ta. Vì thế, chúng ta gọi Latihan của chúng ta là Latihan tâm-linh. Nếu chúng ta gọi Latihan là Latihan tâm-linh và nếu chỉ có Thiêng-Liêng mới có thể huấn luyện được djiwa thì hiển nhiên Latihan này do từ Thiêng-Liêng tới. Đó là tại sao quý vị đột nhiên cảm thấy ảnh hưởng của nafsu đã hoàn toàn kiểm-soát khắp toàn thể con người quý vị đã ngưng lại và tâm và trí quý vị, óc tưởng tượng và suy nghĩ cảm thấy yên tĩnh, dường như quý vị chết, tuy nhiên quý vị hãy còn có tri giác.

Do điểm này có sự kết luận là Latihan tâm-linh Subud mà quý vị tiếp nhận và theo, hiện hữu là do hồi Ân-Huệ của Thiêng-Liêng Toàn-Năng Duy Nhất mà Quyền-Năng Ngài thẩm nhập quý vị cả phần bên trong và phần bên ngoài.

Chính chúng ta không hiểu tại sao chúng ta có thể tiếp nhận được Ân-huệ của Thiêng-Liêng Toàn-Năng bằng cách này. Chúng ta chỉ có thể cảm tạ Thiêng-Liêng là chúng ta có thể tiếp nhận được Ân-Huệ của Ngài ở ngoài tầm thấu đạt của chúng ta từ lúc ban đầu.

Đó là tại sao một người có thể thông hiểu được những sự việc mà trước kia họ không học hỏi. Thật là khó cho một người nào mà chính mình chưa chứng

nghiệm được điều này lại tin Latihan được. Ngay cả có một số người hỏi có phải Bapak đã tiếp nhận được thiền khải do từ Thiêng-Liêng như trong trường hợp của các vị tiên tri không? Bapak đáp: « Điều đó người ta có nên gọi là Thiêng-Khải hay không chỉ có Thiêng-Liêng biết được mà thôi. Còn về phần Bapak, Bapak chỉ trông thấy và chứng nhận sự chân thật mà Bapak tiếp nhận được ở ngoài tầm mong cầu, và trong khi tiếp nhận tâm và trí Bapak ngưng hoạt động mặc dù Bapak rất ý thức và biết rõ về sự quang vinh của Thiêng-Liêng Toàn-Năng Duy-nhất. Người ta có nên gọi Bapak là một vị tiên tri hay bất cứ là một vị gì giống như thế không. Bapak không thể nói được vì tất cả mọi sự này nằm trong Quyền Năng của Thiêng-Liêng. Đối với Bapak, Bapak chỉ tin ở sự hiện hữu của Thiêng-Liêng Toàn-Năng Duy Nhất và quy-thuận theo ý muốn của Ngài với sự kiên-nhẫn tin cậy và chân-thành vàng-phục.»

Thưa quý vị, đó là giải đáp của Bapak cho bất cứ ai hỏi và Bapak cảm thấy giải đáp đó cũng đúng đối với quý vị đề giải đáp về Latihan tâm-linh Sudud, vì quả thật là khó đề cho người nào hiểu được nếu chính họ chưa chứng nghiệm được Latihan tâm-linh Subud. Nhưng cũng khá lạ lùng là nếu người ta hỏi một người như thế có muốn tự chứng nhận thấy sự chân thật của Latihan không, họ sẽ đáp là trước hết họ muốn suy nghĩ về điều đó đã. Rồi Bapak nói với họ là bất cứ điều gì mà chân thật chắc chắn sẽ không sợ điều gì bất chính. Trái lại không có sự gì bất chính mà lại dám đối đầu với sự chân thật.

Nay Bapak lại nói, về sự đến và sự hiện hữu của Latihan tâm-linh Subud. Nếu tất cả mọi sự tưởng tượng và ý

ngã nó quay mòng trong nội cảm biến mất, không còn dấu vết nhờ sự đến và hiện hữu của Latihan thì hiển nhiên và chắc chắn là do Ân-Huệ của Thiêng-Liêng thẩm nhiễm chúng ta cả phần bên trong và phần bên ngoài chạm xúc tới. Để đưa ra một sự so sánh, sự việc ấy giống như giọt sương buổi sớm mai nó tan ra không còn nữa khi tia mặt trời mọc chạm xúc đến nó.

Sự kiện này đã thành hiển nhiên là không có Ân-Huệ của Thiêng-Liêng, người ta sẽ không thể làm trống rỗng được những sự tưởng tượng và ý nghĩ của họ và như thế làm phá hủy quyền năng của nafsu nó lập thành sức mạnh con người hay cá tính con người trong đời sống thế gian. Thật ra không lấy gì làm ngạc nhiên nếu hãy còn nhiều người cảm thấy khó để loại trừ ảnh hưởng của nafsu cư ngụ trong tâm và trí ngay dù người ta sống ăn dật xa nơi đô hội. Vì thế, nếu quý vị thật sự suy nghĩ về điều đó, những gì đã đến với quý vị quả thật là một Ân-Huệ vô-lượng, vô biên.

Bapak nói thế bởi vì quý vị tiếp nhận được Ân-Huệ này chỉ nếu quý vị tin vào sự hiện hữu của Thiêng-Liêng Toàn-Năng, chỉ nếu quý vị có thể nói là quý vị quy thuận Ngài với sự tin cậy và chân thành vàng phục và rồi quý vị sẽ thật sự tiếp nhận được ngoài tầm mong cầu của quý vị

Sự thương xót ân cần của Thiêng-Liêng Toàn-Năng đối với các tạo vật của Ngài, đối với quý vị là như thế đó. Do đó, thật không thích hợp là đức tin vào Thiêng-Liêng của quý vị sẽ giảm đi chỉ vì quý vị bị cảm hay bởi vì quý vị ho vì gặp mưa hay vì quý vị cặm cũi trong công việc nhà; và quý vị không nên cảm thấy là không cần thiết để đến tập Latihan để thực hành sự sùng bái Thiêng-Liêng Toàn-Năng của quý vị. Đức tin vào Thiêng-Liêng của quý vị cũng không nên

giảm đi chỉ vì quý-vị ở vào một tình trạng khá thử thách như là có đồng con và không có tiền. Bapak không nói là sự phản ứng về phần quý vị như thế là rất sai lầm, nhưng trong một tình trạng như thế, điều đúng và thích hợp cho quý vị là phải làm cho vững mạnh đức tin của quý vị vào Thiêng-Liêng bằng cách thực hành một chút prihatin như là, không ăn nhiều thức ăn ngon, không thường ngủ luôn với vợ, quý vị hãy ít đi đến những nơi mà quý vị cho là những nơi đó sẽ làm cho quý vị cảm thấy dễ chịu hơn khi quý vị buồn.

CÁI PHƯƠNG PHÁP TỐT NHẤT.

Thưa quý vị, Bapak sẽ không chê trách quý vị nếu quả thật đây là trường hợp của quý vị, vì chắc chắn là quý vị chưa chứng nghiệm hoàn toàn phương-pháp của Latihan tâm-linh Subud. Nhưng nếu quý vị luôn luôn nhớ là Thiêng-Liêng là Toàn-Lực, Toàn-Giác và Thiêng-Liêng đã ban cho quý vị Ân-Huệ của Ngài để quý vị có thể tiếp nhận được Ân-Huệ ấy một cách dễ dàng và cùng lúc mà quý vị tiếp nhận Ân-Huệ này, quý vị đã có thể cảm thấy được bảo vệ khỏi bị ảnh hưởng của nafsu ở trong nội cảm quý vị và rồi thật hiển nhiên đây là cái phương-pháp tốt nhất nó đã khai mở cho quý vị để quý vị nhất quyết bền chí trong phương-pháp đó, trong sự tiếp nhận và theo con đường đó. Vì bằng cách tiếp nhận và luôn luôn theo con đường đó mà thật ra là sự hướng dẫn và diu dắt do từ Quyền-Năng của Thiêng-Liêng Toàn-Năng, quý vị sẽ có thể dần dần cảm nhận thấy sự xử dụng và lợi ích của Latihan tâm-linh Subud.

Bapak nói thế bởi vì con đường của Latihan tâm-linh Subud thật ra cũng là một cách thức thanh lọc; nghĩa

là sự tẩy rửa nội cảm khỏi mọi lỗi lầm, ô trược nguyên nhân là vì do ảnh hưởng của nafsu mà đã bị sức mạnh hạ đẳng sử dụng. Vì nguyên nhân này, thật là rất khẩn thiết cho chúng ta, để tin tưởng vào Quyền-Năng của Thiêng-Liêng với đức tin trọn vẹn và quy-thuận theo Ý-Muốn Ngài với sự kiên nhẫn, tin-cậy và chân-thành quy-thuận.

Đây là tình trạng đã có trong Latihan tâm-linh Subud, dù là có lẽ, dường như người ta đang chuyển động và tập luyện về thân thể bằng một cách thức thông thường. Do đó, quý vị nên tiếp nhận và theo Latihan một cách chí thành. Quý vị đừng cứ nghi ngờ bởi vì những sự nghi ngờ này sẽ khiến ảnh hưởng của nafsu nó vào nội cảm quý vị còn thâm sâu hơn nữa, với kết quả là Latihan của quý vị sẽ trở thành vô ý nghĩa. Quý vị cũng không nên mong cầu thử dùng một vài phương pháp mà quý vị cho là có thể làm cho quý vị tiếp nhận được dễ dàng hơn. Điều đó chỉ làm cho các sự việc thành tệ hơn và quý vị sẽ dễ dàng rơi vào vực thẳm đen tối.

Thiêng-Liêng biết và Thiêng-Liêng vẫn thương xót con người, vẫn thương xót quý vị, nhưng nếu quý vị cầu xin một cái gì đẹp để phi thường và quá tầm sức quý vị, trong khi quý vị hãy còn ở trong tình trạng chưa sẵn sàng và chưa có thể tiếp nhận những gì Thiêng-Liêng ban cho quý vị, quý vị không cho là sự đó sẽ làm quý vị bối rối và làm các sự việc thành khó khăn đối với quý vị nếu quý vị được ban cho những gì quý vị cầu xin hay sao ?

Đề dùng làm một tỷ dụ, quý vị có thể cầu xin một cái xe hơi đặc biệt và có thể quý vị được thật sự ban cho cái xe hơi đó nhưng vào lúc quý vị không có

nhà để xe, ngay cả có lẽ quý vị không có một căn nhà để ở và ngay cả quý vị không biết lái cái xe đó làm sao. Hay Thiêng-Liêng có thể ban cho quý vị rất nhiều của cải nhưng vào lúc ban cho quý vị những của cải này, quý vị lại muốn đi câu cá ở ngoài biển khơi hơn. Hay lại nữa, Thiêng-Liêng có thể ban cho quý vị một con ngựa rất mạnh mẽ quý vị cần để có thể đi du lịch đến những nơi xa một cách nhanh chóng nhưng quý vị lại thích cưỡi một con nhỏ hơn. Vì thế trong vấn đề về tình trạng quý vị, quý vị cam chịu thiếu bởi vì chính quý vị chưa có thể đáp ứng lại ân từ của Thiêng Liêng chứ không phải Thiêng Liêng Toàn Năng không sẵn lòng trợ giúp quý vị.

Dường như quý vị đã có thể cảm nhận thấy Thiêng Liêng không trợ giúp quý vị như cách người này giúp đỡ người kia ; hơn thế Quyền Năng của Thiêng-Liêng Toàn Năng giám sát tánh tình quý vị để quý vị có thể xử sự bằng một cách thật sự hữu ích cho đời sống quý vị.

Sự kiện xảy đến khi nội cảm quý vị trở nên thật sự tinh sạch, không có bị ảnh hưởng của nafsú nữa, nhưng nếu nội cảm quý vị hãy còn đầy ảnh hưởng của nafsú thì lẽ tất nhiên bản chất quý vị sẽ không thể tiếp nhận được những gì Thiêng Liêng ban cho. Quý vị chưa hiểu những gì gây nên lỗi lầm của quý vị nên quý vị thường cảm thấy là quý vị không tiếp nhận được sự trợ giúp của Thiêng Liêng và rồi quý vị sẽ nói là Thiêng Liêng Toàn Năng không công minh. Thật ra, bản chất hay Quyền Năng của Thiêng Liêng bao bọc toàn thể vũ trụ và cả muôn vật ở trong đó.

Có một số người vì đã bị sức mạnh của nafsú lôi cuốn nó làm ảnh hưởng đến sự hoạt động của tâm

và trí nên không lường lự mà nói rằng không có Thiêng Liêng.

Quả thật, như Bapak đã nói ở trên, dù là Quyền Năng của Thiêng-Liêng Toàn-Năng luôn luôn bao bọc bản ngã con người, cả phần bên ngoài và phần bên trong nếu một người không tin là có Thiêng-Liêng thì suốt đời họ, họ sẽ không thể cảm nhận thấy sự gần cận với Quyền-Năng của Thiêng-Liêng đối với họ.

NHIỀU SỰ THỬ THÁCH CỦA BAPAK

Đây là một câu chuyện không quan trọng về đời sống Bapak trong nhiều năm trước. Sau khi Quyền-Năng Thiêng Liêng đã đem Bapak tới địa hạt của Latihan tâm-linh thì thành ra cần cho Bapak để từ bỏ mọi công việc. Bapak nói, mọi công việc của Bapak bởi vì thêm vào sự làm việc ở Kota-Pradja (Tòa Thị Sảnh) Bapak cũng làm việc ở ngoài công sở như một kế toán viên và tổng số tiền kiếm được của Bapak lên tới gần 500 guilders (tiền Hòa Lan) một tháng.

Bapak tuân theo mạng lệnh này, dù là cực nhọc cho Bapak, nhưng Bapak ngưng hết công việc này vì Bapak đã được ban cho sự thấy biết về những gì phải đến. Bapak cảm nhận thấy hơi chán nản khi Bapak không còn làm việc và kiếm ra tiền nữa, ngay dù một xu nhỏ, nhất là vào những lúc Bapak đi chơi và trông thấy những thứ mà trước kia Bapak có thể mua những vật cần dùng hằng ngày này cho gia đình. Bapak cảm thấy sự buồn rầu dâng lên trong tâm Bapak rồi lại lắng xuống. Nhưng nhờ ơn Thiêng-Liêng là đấng đã làm vững mạnh nội ngã Bapak nên đôi khi nội cảm Bapak yếu ớt đã biến đổi và trở nên mạnh mẽ. nên cảm xúc buồn rầu trong tâm Bapak tiêu tan đi ngay. Nói tóm lại Bapak đã trải qua nhiều thử thách

vào thời gian này (trong đời sống Bapak) nhưng do Ân-Huệ của Thiêng-Liêng là Đấng Đại.Mân, Đại Từ, Bapak cảm thấy đường như tất cả mọi sự này không quan trọng. Hơn thế, sự nhần nhục của Bapak lại gia tăng do bởi những gì đã đến trong Latihan tâm linh

Đó là tình trạng của Bapak trong thời kỳ vào khoảng 12 năm và chỉ do Ân-Huệ của Thiêng-Liêng mà Bapak và gia-đình có thể sống trong cảnh phải chăng trong suốt thời gian này, dù đời sống của Bapak và gia đình chỉ là một đời sống đơn giản.

Ngay sau khi Nam-Dương trở thành độc lập, Bapak đến ở Jogjakarta và bắt đầu làm giám đốc sở kế-toán của Y-Tế Quân Đoàn dù về phần Bapak, Bapak không muốn làm công việc này. Lúc này, Bapak tiếp tục làm Latihan với những người Bapak đã khai mở.

Bapak làm công việc này vào khoảng hai năm, sau khi Bapak nghỉ việc trong quân đội và về sống ở Jakarta thì do Ân-Huệ của Thiêng-Liêng Toàn.Năng, con đường trở nên rõ ràng cho Bapak nên Bapak đã thật sự tìm được cơ hội để du hành ra ngoài xứ này để truyền bá Latihan tâm.linh Subud ở khắp mọi nơi trên thế.giới. Theo cách này, mọi sự việc Bapak tiếp nhận được đều thành sự thật.

Chắc chắn quý vị sẽ có thể tự ý thức rõ ràng là quý vị sẽ không giống như Bapak ; trong quý vị mỗi người sẽ tìm thấy cách sống thích hợp cho chính bản ngã quý vị. Vì thế điều trọng thiết cho quý vị là hãy tiếp nhận và theo Latihan tâm-linh Subud một cách tín-thành, kiên-nhẫn và bình tĩnh, nhận chịu quá trình thanh lọc thực hiện trong nội cảm quý vị. Bởi vì căn bản của Latihan tâm.linh Subud là sự sùng bái Thiêng-Liêng Toàn.Năng của quý vị.

Như Bapak đã giải thích, mọi việc nằm trong Quyền Năng của Thiêng Liêng Toàn-Năng, nhất là trong địa hạt tâm-linh, nơi đó chỉ có Thiêng-Liêng mới có thể thực hiện được bất cứ một sự đổi thay nào. Vì thế nên không thể nào mà Thiêng-Liêng lại không trợ giúp quý vị nếu quý vị thật sự tin-tưởng vào Ngài và quy-thuận theo Ý.Muốn Ngài với sự tin cậy và chân-thành vâng phục. Sự chân thành về điều này đã được tỏ rõ bằng những sự việc đã xảy đến với các vị tiên-tri và các walis (những vị Thánh Hồi.Giáo) là những người đã được kè trong hàng ngũ những người được chọn lựa và những người có tánh tình thanh-cao và xuất chúng.

Nếu quý vị có thể và quả thật tin-tưởng ở điều này, quý vị không nên cảm thấy mãi nguyện vì quý vị là một trong số những người tin-tưởng. Nhưng quý vị nên chứng tỏ sự tin tưởng này bằng những hành động tỏ ra quý vị thật sự có một tính nết tốt và thanh cao. Đây là điều mà các tín đồ chân thành và các vị Thánh có một djiwa Rochani nghĩa là djiwa của con người hoàn toàn đã thực hiện.

Thưa quý vị, bây giờ Bapak lại tiếp tục câu chuyện nói về tình trạng con người, dù rằng con người chia sẻ cùng một bản chất, nhưng cái khả năng để tiếp nhận do từ Thiêng.Liêng Toàn.Năng, hiển nhiên là người này khác với người kia.

Sự khác biệt này đã được chứng giải bằng sự so sánh con người với đất. Có những người mà bản chất họ giống như đất mà phì nhiêu, có nhiều màu mỡ vì đất đó ở gần núi và có nhiều chất bổ dưỡng nghĩa là chung quanh có suối nước luôn luôn chảy nên cây cối rất hữu ích cho loài người sẽ luôn luôn mọc dù rằng không có mưa. Nếu đất này được khai khẩn và vào mùa mưa có mưa xuống đất đó thì huê lợi sẽ còn dồi dào và vira ý hơn,

Những người khác thì giống như đất phi nhiều nghĩa là đất không ở gần núi nhưng có con sông mà nước sông luôn luôn chảy qua đất ấy. Nếu ngẫu nhiên có mưa, loại đất này cũng sẽ có nhiều thứ cây hữu ích cho nhân loại mọc nhưng đất thuộc loại này thành bùn và sinh lầy nếu mưa thẳng xuống đất đó nên nếu ai đi qua, chân họ sẽ thành vấy bùn. Nhưng nếu đất này được người ta dọn, nghĩa là nếu người ta làm những con kênh để nước không đọng ở đất đó quá lâu - thì những hoa màu người ta trồng sẽ mọc dễ dàng. Tuy nhiên vào mùa khô nắng, loại đất này có thể nứt nẻ bởi vì đất thành khô quá, và nếu có gió mạnh thổi trên đất ấy nó có thể trở thành đất bụi.

Lại cũng có những người giống như đất khô, rắn. Trừ phi loại đất này được người ta khai khẩn, đất này sẽ không đem đến một hoa màu nào dùng được cho con người, nếu có mưa xuống nước sẽ chảy vào những chỗ trũng và làm thành những vũng nước tù đọng, nếu nước đọng lại càng lâu bao nhiêu thì nước đó càng bốc hơi hơi thối bậy nhiều và có đầy những con bọ nhỏ độc hại. Nói một cách khác, đất này sẽ thành tro bụi, khô-khan vào mùa nắng và nếu mưa xuống sẽ chỉ có rất nhiều những cây gai góc mọc mà thôi.

Thêm nữa, có những người giống như đất cát, nếu mưa xuống đất này, nước ngấm ngay tức khắc vào đất, không để lại dấu vết nào và sau đó bất cứ loại cây nào cũng sẽ không mọc được; dù rằng đất này được làm kỹ lưỡng, phần lớn loại đất này vẫn không sản xuất được hoa màu và trong mùa khô nắng, đất thuộc loại này bốc hơi rất nóng.

Ý NGHĨA CỦA ĐIỀU NÀY LÀ GÌ ?

Đề giải thích ý nghĩa của điều này. Nếu bản ngã con

người giống như loại đất phì nhiêu, có nhiều màu mỡ bởi vì đất đó ở gần núi có nhiều màu cho cây như đã nói ở trên và nếu một người như thế được sự hướng dẫn và lời khuyên tốt lành, họ có thể đem ra thực hiện một cách mau chóng bất cứ những gì mà họ tiếp nhận được. Đôi khi một người như thế, tự nhiên có thể đạt đến một tính nết tốt, xuất chúng, dù là người đó chưa tiếp nhận được lời khuyên dạy của ai, nên mọi sự việc người đó làm là có lợi ích cho cả chính họ và cho cả những người khác nữa. Phải, quả thật một người thuộc loại này luôn luôn là duy nhất đối với những người khác. Mặc dầu, có những người như thế, nhưng họ không giống như thế một trăm phần trăm, bởi vì người ta vẫn còn là một con người và ít nhiều người ta cũng sẽ có những lỗi lầm, dù rằng những lỗi lầm này có lẽ không hệ trọng, nhưng đối với những người này họ vẫn còn cần phải trải qua một trình độ nào đó về sự thanh lọc nội tâm họ.

Một giải thích khác liên quan đến bản ngã của một người giống loại đất phì nhiêu, dù không ở gần núi nhưng gần con sông luôn luôn có nước chảy. Nếu người này có được lời khuyên và sự giáo huấn, họ cũng sẽ có thể đem lời khuyên đó ra hưởng dụng và sự khai triển về tính nết họ sẽ có ích lợi cho cả chính họ và cho cả nhân loại, nhất là nếu họ có thể luôn luôn được ông thầy họ khuyến khích. Tuy nhiên nếu một người thuộc phẩm cách này mà quả có lỗi lầm thì họ thường muốn làm liên lụy đến người khác. Do đó, sửa chữa những lỗi lầm của họ, họ phải rất cần quy thuận Quyền-Năng của Thiêng-Liêng Toàn-Năng và chuẩn bị để tiếp nhận và theo với sự tin cậy và chàn thành quy thuận quá trình thanh lọc đang được thực hiện ở bên trong họ do

lời Quyên.Năng của Thiêng.Liêng. Nếu không, như thế họ sẽ dễ bị kích thích bởi ảnh hưởng của những tư-trởng sai lầm và những lỗi lầm trong nội ngã họ sẽ gia tăng nhiều hơn nữa. Như thế, sự kết luận là nếu một người có phẩm chất thuộc loại đất này thì bất cứ khi nào bị cắt đứt với những nguyên nhân thanh khiết (một mùa khô, nắng, không có mưa) họ sẽ rất dễ bị ảnh hưởng bởi những ý nghĩ xấu xa có thể làm trở ngại sự phát triển của djiwa thiện hảo hay một tính nết tốt lành.

Một giải thích nữa liên quan đến bản ngã của một người có tính chất giống như tính chất của đất khô, rắn, Nếu người nào tính chất như thế mà tiếp nhận được những lời giáo huấn những lời khuyên hay những kiến thức chánh đáng nhưng không đem ra xử dụng ngay những điều họ đã tiếp nhận được thì thật ra người ta không thể mong ước có được một cái gì thật sự tốt lành ở người đó. Dù rằng bản ngã của một người như thế có đầy những lỗi lầm, nhưng hãy còn có những phần ở bên trong họ chứa đựng một cái gì tốt, nhưng trong trường hợp của đất, dù là đất khô và cứng rắn nhưng hãy còn chứa đựng một ít lỗ đất phi nhiều mà người ta có thể xử dụng có ích lợi. Như thế, thật hiển nhiên là dù nội cảm người này có đầy những lỗi lầm nên họ không thể nào có một tánh tình tốt được nhưng nếu họ có thiện chí, cố gắng lại gần người nào có tính nết thật sự tốt, xuất chúng mà có thể cho họ những lời khuyên tốt và nếu họ thật sự vui lòng nghe theo lời khuyên này thì có lẽ con đường thiện, hảo sẽ hãy còn mở ra cho họ. Nói một cách khác, nếu họ không vui lòng nghe theo lời khuyên tốt thì dù khi người ta khuyên họ, những lời khuyên này sẽ không thấm nhuần vào nội cảm họ, nên với tất cả sự giáo huấn hay những nhời khuyên họ tiếp nhận được họ sẽ không thể làm được việc gì, ngoại trừ nói những lời nói gắt gỏng với người khác, Nếu

họ được dắt dẫn theo một con đường sai lầm, họ sẽ sung sướng đi theo con đường ấy nên sau này sẽ phát sinh những dấu hiệu suy đồi và kết quả đem đến làm nguy hại cho những người khác như tình trạng khô khan của đất nóng, khô, cứng mà sức nóng mặt trời luôn luôn chiếu vào và không có cây nào mọc được mà chỉ có những cây gai góc mà thôi.

Lại cũng có bản ngã của người có tính chất của đất cát. Nếu một người như thế tiếp nhận được một vài kiến thức hay có được lời khuyên hay sự giáo huấn nào thì nó cũng tiêu tan đi, không để lại dấu vết. Nhưng nếu họ nhận được sự hướng dẫn xấu và nhìn thấy những sự việc xấu thì họ để tâm ngay tức khắc và thích làm việc sai quấy.

TÊN VÀ NỘI – NGÃ

Thưa quý vị, như thế đó là những kết quả khi nhìn theo quan điểm của Latihan tâm-linh Subud nó có liên quan với bản ngã con người. Dù rằng không có sự khác biệt rõ ràng giữa người này và người kia, nhưng thật ra mỗi người có một bản chất ở bên trong riêng của mỗi người. Như trong trường hợp các súc vật có những tên và bản chất khác nhau, thì người ta cũng có tên và bản chất khác nhau. Như thế, trong ngôn ngữ của người Java, chữ dùng để chỉ cái tên là djeneng có nghĩa là người ngồi trên ngai. Như thế, trong việc đặt tên một đứa con, không phải chỉ là vấn đề cho đứa con một cái tên, mà cần phải biết nội dung bản ngã của đứa con để cái tên của nó sẽ không đè nặng lên nó, như tỉ dụ, nếu quý vị phải đặt tên cho con quý vị là Dahono nghĩa là lửa, hay là lửa lớn hay đặt tên là Sutirto (Su : là lớn ; tirta là nước) nghĩa là nước lớn hay nước mệnh mông — nghĩa là biển cả. Như thế, nhiều đứa trẻ vốn dĩ yên tĩnh và an bình,

đã được đặt tên là Dahono thì thành khô tính, gắt gông là vì do cái tên của nó. Một điều lạ khác là đứa bé mà người ta đặt tên cho là Bledeg sau này sẽ xử sự giống như sấm sét.

Mặc dầu đây chỉ là những trường hợp giả thuyết và không phải là những thí dụ của đời sống thật sự nhưng thật không có hại để quý vị suy nghĩ và để tâm đến những thí dụ đó.

Lại nói về giải thích của Bapak : Tại sao bản ngã con người đã thành khác nhau trong phẩm chất ? Chắc chắn là quý vị đã có thể tự ý thức rõ ràng là người thật sự có nguồn gốc của họ ở trong con người, dù người ta có thể nói là sự ra đời của họ không do tự ý họ. Như thế, nếu một người có tính nết xấu mà có con, tính nết của đứa con thường không khác nhiều với tính nết của cha mẹ nó.

Bapak nói : «thường» bởi vì không chắc tất cả các con sẽ có tính nết giống như cha mẹ nó. Có thể có một thời gian, trước khi sinh con ra, tính nết cha mẹ đổi khác và những sự thay đổi này họ không ý thức được nên sau họ có thể sinh ra một đứa con có tính nết khác với các anh, chị nó. Nhưng một sự việc xảy ra như thế rất hiếm và người nóng tính thường có con nóng như trong câu tục ngữ : » Quả đậu không rời cuống đậu » hay như người khác nói là « Quả táo sẽ không rơi xa cây táo ».

Như thế thật rất cần thiết để quý vị suy nghĩ về tất cả những điều này, cần thiết để qua hôn nhân quý vị sẽ có thể sinh ra những người con có tính nết tốt.

Quả thật, chỉ cảm nhận và suy nghĩ về sự ước muốn tốt lành và thích đáng để có con, cháu là người thiện hảo là không đủ, chỉ những hành động mới đáng kể nghĩa là những hành động tốt đẹp nhất và lý tưởng

nó phát nguồn trong sự sùng bái Thiêng Liêng Toàn Năng của quý vị.

Nguyên nhân về điều này là bản ngã của mỗi quý vị có thể sánh với những đồ vật. Một số đồ vật đã hư hỏng chắc chắn là không thể nào một vật không tốt lại phát sinh được một vật tốt. Thật ra, những đồ vật tốt lành chỉ có thể do bởi một vật tốt lành làm ra, còn những đồ vật xấu sẽ chỉ do những vật xấu tạo nên mà thôi. Vì thế, cái cách duy nhất chúng ta có thể sửa chữa được một tình trạng như thế là bằng cách quy thuận vào Quyền-Năng của Thiêng-Liêng Toàn-Năng vì quả thật chỉ có Ngài là Đấng có thể sửa chữa những cái mà con người không thể sửa chữa.

Quý vị không thể ước đoán quý vị làm lầm lỗi bao lần, vì luôn luôn quý vị cảm thấy những điều quý vị làm là đúng và thích đáng, ngay dù có thể là hoàn toàn trái ngược. Khi một người đánh một người khác, người đánh cái tát tin và cảm thấy điều họ làm là đúng, là phải vì nếu không thì tại sao họ lại hành động như thế? Nhưng người bị đánh chắc chắn sẽ cảm thấy và tin là người kia đang làm một sự xấu và sai lầm. Một thí dụ khác là khi một người nói xấu về những hành động của người khác : điều này chắc chắn là vô ích nhưng họ sẽ tiếp tục nói xấu vì họ cảm thấy điều đó là hoàn toàn đúng. Nhưng nếu người bị người ta nói xấu mà nghe thấy, chắc chắn sẽ nói là người nói xấu đó đang làm một điều không tốt. Như thế, sự việc là mọi người kể cả quý vị không tránh khỏi những lỗi lầm. Và chính những lỗi lầm này là nguyên nhân khiến quý vị không có hay chưa có một đjiwa con người toàn mỹ, mà người ta

đã biết như một Insan Kamil (chữ Ả-Rập có nghĩa là con người toàn mỹ).

Bapak nói thế vì bản ngã quý vị giống như một bình chứa, và một phần lớn của bình chứa đó đã đầy những tội lỗi rồi, nên không còn chỗ để được chuẩn bị ở bên trong quý vị cho một djiwa con người với những sức mạnh cao quý. Đó là tại sao lại cần thiết cho quý vị phải cố gắng, để những tội lỗi đã choán đầy khoảng chỗ bên trong quý vị có thể được loại ra xa khỏi quý vị.

Nếu những sự cố gắng này để loại trừ những lỗi lầm trong bản ngã của mỗi quý vị phải có kết quả thì rõ ràng và thay vì phải hết sức làm bằng tâm và trí và tất cả sức mạnh của quý vị, những cố gắng của quý vị để loại trừ những lỗi lầm sẽ chỉ đúng là một sự trái ngược : nghĩa là quý vị cần phải quy-thuận vào Quyền-Năng của Thiêng-Liêng Toàn.Năng với một cảm xúc kiên nhẫn, tin cậy, và quy-thuận chân thành bởi vì quý vị không thể thực hiện được cứu cánh này trừ phi do Thiêng-Liêng.

May thay, do Ân-Huệ của Thiêng-Liêng, quý vị đã có thể tiếp nhận và theo Latihan tâm-linh Subud mà thật ra là sự hướng dẫn và dìu dắt do từ Thiêng-Liêng Toàn-Năng. Do điều này, quý vị có thể hy vọng là những lỗi lầm đã tràn đầy khoảng chỗ bên trong bản ngã quý vị sẽ mất đi, miễn là quý vị kiên-nhẫn và tin cậy trọn vẹn vào Quyền-Năng của Thiêng-Liêng và luôn luôn theo đường lối của Latihan tâm-linh Subud.

NHÂN DANH THIÊNG - LIÊNG

Bất cứ khi nào những người Hồi giáo đọc surah (một chương kinh Çoran), thì trước hết họ nói «Bismillahi

rochmani rochim», có nghĩa là «Nhân danh Thiêng-Liêng, Đấng Đại Từ Đại Mẫu». Điều này để nhắc nhở họ là trong bất cứ điều gì họ làm, họ không nên bao giờ lãng xa Quyền-Năng của Thiêng-Liêng bao bọc họ.

Nếu quý vị làm như thế mỗi khi quý vị sắp đi ngủ với vợ thì ngay dù có lẽ những lời nói chỉ do tâm và trí, nhưng còn tốt hơn là không làm gì cả. Vì, như là một thông lệ, người ta quên mất hành động giản dị này khi họ đi xem chiếu bóng về, trí óc đầy với sự này, sự kia và rồi họ cãi nhau với vợ.

Để lấy một thí dụ, nếu một người đàn ông ghét một người nào, hoặc trước khi hay sau khi người vợ mang thai, khi sinh đứa bé ra, nó sẽ có tính nết rất giống tính nết người mà cha nó ghét. Đây thật là không tốt để làm tổn thương đến người khác và làm như thế chắc chắn sẽ hại đến chính bản ngã họ.

Sự việc này gây nên sự hiện hữu về những lỗi lầm nó làm dơ bản nội cảm đứa bé nên sau này nó sẽ cảm thấy như một gánh nặng mà không biết tại sao.

Nếu gánh nặng tội lỗi này đặt vào đứa bé do bởi những hành động sai quấy của quý vị thì hiển nhiên những tỳ vết trong nội cảm quý vị là kết quả của những gì mà cha mẹ quý vị đã làm. Đó là tại sao Bapak nói quý vị rất giống một bình chứa đầy những lỗi lầm. Như thế, nếu quý vị phân nản là số phận trong đời sống quý vị không phải là một phần số tốt đẹp thì quả thật những gì quý vị có không phải do Thiêng-Liêng Toàn-Năng đã bắt công với quý vị một chút nào.

Nếu nội ngã quý vị mà đem sánh với một bình chứa đầy những lỗi lầm, nhưng một phần bình chứa đó hãy còn

trống, có vẻ tốt và tinh sạch, thế rồi cái phần trống này sẽ lập thành một khoảng chỗ rất chật hẹp và tù túng, trong khi sinh lực cao quý nó sẽ làm cho đời sống quý vị thanh cao, tốt đẹp thì lại cần một khoảng chỗ rộng lớn, tinh sạch ở bên trong quý vị. Như thế điều mà quý vị cần phải cảm nhận thấy là quý vị không nên vội phản nản là những mong cầu của quý vị không được thỏa mãn. Sự kiện này xảy ra bởi vì quý vị chưa có thể tiếp nhận được tình thương xót của Thiêng-Liêng chứ không phải vì Thiêng-Liêng Toàn-Năng không thương xót quý vị. Để nói ví dụ, quý vị cầu xin một cái xe hơi lớn, lộng lẫy nhưng quý vị chưa có một căn nhà để ở hay nhà để xe, quý vị cũng không hiểu một tí gì về chiếc xe hơi này hay sử dụng nó. Như thế, giả thử quý vị được ban cho chiếc xe đó thì nó thành một quà tặng có hại, bất tiện cho quý vị, nếu quý vị nhận được xe hơi đó trước khi quý vị có một căn nhà để xe và quý vị chưa có thể lái xe hơi đó trên đường phố hay chưa có thể sử dụng chiếc xe hơi đó bằng bất cứ cách nào và quý vị sẽ bắn khoăn sợ rằng vài anh ăn trộm sẽ lấy trộm chiếc xe nên ngày đêm quý vị phải canh gác chiếc xe hơi đó.

Thưa quý vị, sự việc này như thế đó, nên tốt hơn hết là quý vị chỉ kiên nhẫn và tiếp nhận bất cứ gì quý vị có thể tiếp nhận được và rồi tiến trình về tâm linh chắc chắn có kết quả tốt đẹp, miễn là quý vị tin thành theo Latihan tâm linh và thật sự quy thuận theo Ý-Muốn của Thiêng-Liêng. Còn về vấn đề thế gian, mong rằng quý vị sẽ không coi giống như những vấn đề về tâm linh. Quý vị cần phải tiếp tục làm việc một cách cương quyết ; quý vị đừng làm việc không chân thật, « chậm nhưng chắc chắn » như người ta nói.

Như Bapak đã nói trước kia, hiện thời Latihan của quý vị hãy còn có tính chất của một sự thanh lọc và sự thanh lọc

này sẽ diễn tiến một cách khá chậm, tùy theo những lỗi lầm và ô trược ở bên trong quý vị lớn hay nhỏ. Quả thật là thiết yếu để quá trình thanh lọc này diễn tiến và thật là cần thiết cho quý vị để quy thuận sự thanh lọc với sự quả quyết ; sự quy-thuận vào Quyền-Năng của Thiêng-Liêng, vì quá trình thanh lọc này ở trong tính chất của sự đem ra xa mọi thứ đã chôn vùi thâm sâu từ lâu ở bên trong nội cảm quý vị. Do đó người chứng nghiệm một thời kỳ thanh lọc thường cảm thấy dường như họ có thể tìm thấy một sự hiểu biết mới, trong khi đây là tất cả những cái đã nằm chôn vùi từ lâu ở trong nội ngã họ. Khi người ta trải qua thời kỳ thanh lọc này thì thường là một chứng nghiệm nặng nề, khó chịu cho họ. Tính chất của sự thanh lọc thuộc có ba loại. Có loại thanh lọc khiến người ta bình tĩnh và yên tịnh dường như ở vào trạng thái bình thường ; có loại thanh lọc mà người tiếp nhận có vẻ như xử sự bằng một cách bất thường đối với họ nhưng họ có vẻ bình tĩnh và yên tịnh ; và có loại thanh lọc mà người tiếp nhận có vẻ như mất trí giác, những hành động của họ làm cho người ta sợ hãi và đôi khi có vẻ khủng khiếp, lời nói của họ thì bậy bạ vô nghĩa và họ nói đi nói lại những điều dị thường.

DANH TỪ « BẠO PHÁT »

Ngày nay câu nói « thanh lọc » đã được người ta gọi là « bạo phát » ; thật ra trong khi nói về sự thanh lọc hay nói rằng một người đang trải qua một thời kỳ thanh lọc là đủ. Những trạng thái của sự thanh lọc chắc chắn xảy ra chừng nào quý vị còn theo Latihan tâm-linh Subud. Quả thật đây đúng là sự cần thiết cho bản ngã của mỗi quý vị, để mọi loại tưởng tượng và tư tưởng chôn sâu trong nội cảm quý vị khiến quý vị xử sự không tốt đẹp có thể mất đi và sự phát

triển djiwa thật của quý vị có thể tiếp diễn một cách mau chóng.

Để lấy một thí dụ quen thuộc với quý vị, có liên quan đến quá trình thanh lọc (bạo phát) mà các hội-viên Subud đã chứng nghiệm hay sẽ chứng nghiệm : nếu quý vị thường rất thích ngược đãi, nói xấu người ta thì khi quý vị trải qua một thời kỳ thanh lọc, quý vị sẽ tiếp tục ngược đãi, nói xấu họ ; nếu quý vị có thói quen đánh người hay quý vị là một võ sĩ thì khi quý vị trải qua một thời kỳ thanh lọc, tay quý vị sẽ luôn luôn đánh vào một vật gì và đôi khi đánh ngay cả vào đầu quý vị ; nếu quý vị quen, thí dụ như, thích nói dối và ham những chuyện ngồi lê đôi mách vô ích thì sau này khi quý vị trải qua một thời kỳ thanh lọc, quý vị sẽ đánh vào đầu quý vị, đôi khi quý vị chạy đập đầu vào tường và tự vả vào miệng ; nếu quý vị rất thích đọc diễn văn, khi quý vị trải qua một thời kỳ thanh lọc, quý vị sẽ đọc hết diễn văn này đến diễn văn kia và nói về những gì mà quý vị thường có thói quen nói. Nếu quý vị là một nhà chánh trị, quý vị sẽ nói chính trị ; nếu quý vị là một dalang (thầy dạy trong tuồng wajang) quý vị sẽ nói về tuồng wajang, đôi khi quý vị sẽ diễn vở hát mà quý vị nói. Nếu quý vị thường, hay đôi khi gian trá trong trách nhiệm hay công việc của quý vị thì điều khó chịu nhất mà quý vị cảm thấy khi đến đúng lúc quý vị phải trải qua sự thanh lọc thì những hành động không tốt đẹp của quý vị chắc chắn cũng phơi bày ra dầu có lẽ tâm quý vị muốn tránh thế nào chăng nữa.

Quá trình mô tả ở trên chắc chắn là các hội viên Subud sẽ chứng nghiệm thấy. Do đó vấn đề thanh lọc nội cảm (bạo phát) không phải là một điều mà quý vị phải sợ hãi, bởi vì những gì xảy ra trong sự thanh lọc này là tùy theo những thói quen của quý vị và thật ra nếu trạng thái quý vị mà tốt thì lẽ tất

nhiên quý vị sẽ hành động và xử sự tốt khi trải qua sự thanh lọc. Như thế, hiển nhiên là quý vị không cần sợ hãi về sự thanh lọc đó và thật là tốt cho quý vị để chứng nghiệm sự thanh lọc trong khi quý vị hãy còn sống ở thế gian này, bởi vì sau này, ở thế giới bên kia của tử, quý vị sẽ không còn có cơ hội để tiếp nhận sự sửa chữa vì quý vị sẽ không còn có sự hưởng dẫn và diu dắt của Thiêng Liêng Toàn Năng. Vì thế, để sự thanh lọc nội tâm quý vị có thể hoàn tất một cách nhanh chóng, điều thật cần thiết cho quý vị là phải hết sức ngưng thói quen hành động và xử sự thiếu cách tốt đẹp.

Những sự việc mà Tiên tri Muhammad đã thấy có lẽ quý vị đã nghe thấy hay đã đọc những câu chuyện về mi'radj (thăng thiên) của Tiên tri Muhammad. Tiên tri đã trông thấy một người phụ nữ rút tóc mình, người đó khóc, la hét vì đau đớn, kêu xin cứu giúp rồi tóc người đó lại mọc và người đó lại rút tóc, la hét xin cứu giúp. Và cứ như thế không thôi.

Tiên tri Muhammad cũng trông thấy một người đàn ông đánh vào miệng mình và cắt miệng bằng một con dao và la hét xin cứu giúp. Rồi khi miệng người đó đã lành, người đó lại đánh và cắt miệng mình nữa. Cứ như thế mãi không ngưng.

Sau đó, Tiên tri Muhammad hỏi các thiên thần về sự việc này, các thiên thần đáp, nguyên nhân tại sao người phụ nữ cứ rút tóc mãi không ngưng là vì trong đời sống ở thế gian, người đó luôn luôn đội tóc giả, có nghĩa là người đó thường có những ý nghĩ xấu xa; còn người kia mà người ta trông thấy đang đánh và cắt miệng mình là vì khi còn sống ở thế gian, người đó luôn luôn nói về những sự việc xấu xa và thích ăn những thức ăn kiếm được do việc làm sai quấy.

Tiên tri Muhammad đã trông thấy nhiều sự việc khác trong khi thăng thiên và ở khắp nơi, Tiên tri trông thấy những người đang chịu hình phạt do những hành động sai quấy trong đời sống họ ở thế gian.

Các vị hãy nhớ là những sự việc này Tiên tri Muhammad đã chứng nghiệm thấy trong chuyến thăng thiên của Tiên tri, thật rõ ràng là đối với quý vị, là những người đã thật sự trải qua một thời kỳ thanh lọc nội tâm, những gì xảy đến quý vị phải được coi giống như thế và không nên còn cho là một điều kỳ lạ nữa.

Trước kia, khi quý vị chưa tiếp nhận và theo Latihan tâm-linh Subud, có lẽ quý vị cho sự việc này chỉ như là một sự hoang đường. Nhưng ngày nay, quý vị đã có thể tự chứng thực thấy sự thật, quý vị sẽ không còn cho như một sự hoang đường nữa, quý vị cũng sẽ không là những người khờ dại, dễ tin (tiếng Java: gugon tuhon), tin bất cứ câu chuyện gì người ta kể cho quý vị. Như thế, thật hiển nhiên là khi nào quý vị có thể tiếp nhận được Ân Huệ do Thiêng Liêng Toàn Năng như cách của Latihan tâm linh Subud thì đây quả thật là sự cứu giúp thuộc hàng rất đổi cao quý. Bapak nói thế vì Latihan tâm linh Subud quả thật là sự hướng dẫn và diu dắt do Quyền Năng của Thiêng Liêng Toàn Năng. Quý vị đã được hướng dẫn và diu dắt bằng một cách phù hợp với khả năng nội ngã quý vị, nên mọi sự có thể tiếp diễn một cách không trái với bản chất quý vị. Hơn thế nữa, quý vị sẽ cảm thấy dễ chịu và tự nhiên với cái cách này, bởi vì quý vị chỉ cần tiếp nhận và theo Latihan, trong sự quy thuận theo Ý-Muốn của Thiêng Liêng với sự kiên nhẫn, tin cậy và phục tòng thành thật.

Còn tâm và trí quý vị mà quả thật chúng đã lập thành một dụng cụ của quý vị cho đời sống ở thế giới này, quý vị

hãy sử dụng chúng bằng một cách có thể tốt đẹp nhất để bảo đảm sự an toàn và hạnh phúc của quý vị. Không phải là quý vị không còn muốn sử dụng tâm và tri trong đời sống hàng ngày nữa vì do sự kiện là quý vị đã tiếp nhận được và theo đường lối của Latihan tâm linh Subud mà trong tính chất của Latihan là sự hướng dẫn và diu dắt do từ Thiêng Liêng Toàn Năng. Do đó, thật rất cần thiết cho quý vị để có thể tách ra những gì là để cho djiwa quý vị với những gì là để cho thân thể quý vị. Bằng cách đó, quý vị sẽ ở trong một trạng thái chân thật, trạng thái mà quý vị có thể tiếp nhận những sự thay đổi trong djiwa quý vị cho đời sau khi chết và có thể làm thỏa mãn những nhu cầu của đời sống quý vị trong thế giới này. Đó là tại sao trong Subud không cấm các hội viên cố gắng để làm gia tăng sự giàu có của họ hay nâng cao mức sống họ trên thế giới này, miễn là những hành động của họ đặt nền tảng trên những tính nết tốt lành lý tưởng, đúng theo với biểu trưng của danh từ Tổ chức Huynh Đệ Tâm Linh Subud chúng ta.

MARDI-NING-SIH dịch

Diễn văn của Bapak khai mạc buổi họp các Nghị viên ở Tjilandak (1969)

(I.S.C.C. ĐÃ ĐƯỢC BAPAK CHO PHÉP ĐĂNG CÁC BÀI
NÓI CHUYỆN QUAN TRỌNG NÀY TRONG TỜ SUBUD
WORLD NEWS).

Bapak đáp lời mời của vị Chủ tịch để khai mạc buổi họp :

Thưa quý vị, Bapak rất hài lòng và sung sướng là hội nghị này có thể họp ở đây vào lúc quý vị cũng đang làm một phận sự tu hành (Ibadat), nghĩa là theo sự nhịn ăn Ramadhan. Hơn thế, Bapak cảm thấy rất quan trọng là các hội viên của Hội Nghị nên nhóm họp nhất là Hội nghị Quốc Tế đang gần kề và sẽ họp tại Djakarta (Nam-Dương). Lẽ dĩ nhiên, những vấn đề quan hệ nhất đem ra thảo luận là những sự sắp đặt cho Hội Nghị Quốc Tế sắp tới, để mọi sự sửa soạn cần thiết cho Hội Nghị có thể được thi hành một cách có kết quả. Bapak không nói gì hơn ngoài sự cầu xin cho mọi công việc sẽ được thảo luận một cách chân chánh, và sẽ thật sự làm hài lòng tất cả quý vị hiện diện ở đây. Cầu xin mọi kỳ vọng và ước mong của quý vị để sắp xếp mọi việc sẽ được Thiêng Liêng Toàn Năng ban phước và cầu xin mọi sự được thi hành một cách thích đáng.

Bapak đáp một câu hỏi về sự đấng hạ Subud.

Lời khuyên của Bapak là quý vị nên theo gương của Subud Anh Quốc và các quốc gia khác và nói ở lời mở đầu của sự tổ chức là Latihan tâm linh Subud quả thật là sự khuyến khích cho người ta gia nhập một tôn giáo. Hiên nhiên tính chất của Subud là để khuyến khích những người không có một tôn giáo trở thành người trung thành với một tôn giáo. Vì những người ở Anh Quốc thường theo Cơ Đốc giáo nên chắc chắn Subud sẽ tự nhiên khuyến khích người ta gia nhập Cơ Đốc giáo. Như thế sẽ dễ dàng hơn để được sự công nhận chánh thức nếu quan điểm của Chánh phủ là Subud không trái nghịch với tôn giáo mà trái lại là sự khuyến khích cho người ta có một tôn giáo.

Shyam Bose, nghị viên Subud Ấn Độ đã trình bày những sự khó khăn của Subud ở Ấn Độ. Subud Ấn Độ có nhiều sự khó khăn là vì các Phụ tá và hội viên ở Ấn Độ hãy còn bị lôi cuốn vào các phương pháp và tập luyện khác có rất nhiều ở Ấn Độ. Bapak giải đáp như sau :

Những gì người ta nghe thấy, chứng nghiệm thấy và tin tưởng thì đã ăn sâu vào họ đến nỗi những gì có trong tính chất của một truyền thống thì đã thành một thiên tính mà họ không muốn để ra bên nữa. Tuy nhiên, thật là cần phải để tất cả điều này sang bên (nhưng bằng cách không làm phiền rợn người nào) và đừng để mọi điều này lại in sâu vào óc tưởng tượng của người ta nữa.

Không những ở Ấn-độ như thế mà chính cả Nam-Dương nữa. Nhiều người ở Nam-Dương vẫn nghĩ rằng Latihan tâm linh Subud là một sự tập luyện thần bí. Họ vẫn còn tin như thế mặc dầu Bapak giải thích Latihan

tâm-linh Subud không phải là một loại thần-bí-giáo (Kebatinan). Quả thật không phải là « tâm-linh » nhưng là « vật-chất tâm-linh », zakelijk en goddelijk (tiếng Hòa Lan nghĩa là « thể tục và kính tin »). Đó là một Latihan (sự tập luyện) về sự sống của con người, không những sự sống của con người ở thế-giới này mà cũng về sự sống của con người ở thế-giới sắp tới. Vì thế Bapak gọi là Latihan tâm-linh. Nhiều người hãy còn không ý-thức rõ ràng về Latihan vì thế Bapak ước mong sẽ như các sứ-giả và giải-thích điều này cho các Phụ-Tá. Như thế con đừng trở nên bối-rối và cảm thấy không vui lòng giải-thích cho các hội viên.

Quả thật Latihan tâm-linh Subud không trái nghịch với mọi tôn giáo - mà đúng ra chỉ là khác nhau. Latihan tâm-linh sẽ làm lộ ra những thực chất của tôn giáo mà người ta chưa có thể hiểu được, ngay cả những người xác nhận trung-thành với một tôn-giáo.

Đề thí dụ. Bapak sẽ nói về Ấn-Độ. Ở Ấn-Độ nhiều người tin vào « Nghiệp báo » và tái sinh và những sự tập luyện thần bí như là sự thực hành nhập-định. Ở đây và khắp nơi khác cũng giống như thế. Tất cả những điều này là một phương pháp hay là một quy luật tu-hành có từ một kỷ nguyên xa xưa lắm rồi. Thời xưa, óc suy nghĩ của con người chưa đạt tới tầm mức đã có như hiện nay khi mà tầm óc suy nghĩ đã trải rộng khắp nơi. Ngày nay nhiều người đã trở nên học thức nhưng họ chỉ tin vào tôn-giáo của họ bên ngoài, còn họ không tin phần bên trong tôn-giáo, bởi vì họ không có sự thực hiện nhiên hay những bằng chứng. Với sự ra đời của Latihan tâm-linh Subud, mọi điều mà trước kia là bí-mật ở trong tôn-giáo sẽ được tiết lộ ra và người ta sẽ không còn muốn

giữ những điều này như là những sự bí mật nữa. Chính vì tinh chất của những điều bí mật thuộc về tôn-giáo là như thế nên những điều bí-mật không thể do con người phát giác được mà chỉ do quyền năng của Thiêng-Liêng phán giác được mà thôi. Chắc chắn là Thiêng-Liêng không phát giác những điều này nhờ nội ngã của con người do tự ý Thiêng-Liêng. Nhưng thật ra, chính người tiếp nhận là người có thể khám phá được những điều bí mật hãy còn khóa chặt trong các tôn giáo. Bằng cách này người ta sẽ sùng tín nhiều hơn vào nội-dung của các tôn giáo và thật sự biết là họ có thể theo được cách này hay không nên theo cách kia.

Như thế, tốt nhất là chúng ta phải có một cảm xúc kiên nhẫn— kiên nhẫn là trên hết — và đức tin vào Thiêng-Liêng Toàn-Năng, bởi vì chắc chắn là trong khi chúng ta tiếp nhận Latihan tâm linh Subud do từ Thiêng Liêng, có nghĩa là chính Thiêng-Liêng, Ngài đã ban cho chúng ta, thì nhân loại chắc chắn tìm thấy con đường của họ. Dù rằng sự việc không đến một cách mau chóng, tuy nhiên người ta có thể cảm nhận thấy là người ta tìm thấy con đường đó ngay dù hãy còn phải mất một vài năm nữa.

SỰ TRUYỀN BÁ SUBUD

Bapak nói thế bởi vì có một sự so sánh với một đại tôn giáo như Đạo Thiên-Chúa. Cơ Đốc Giáo đã trở nên thật sự lan rộng chỉ vào khoảng 300 năm sau Đấng Christ mất. Hồi-Giáo chỉ hoàn toàn lan rộng sau khi tiên tri Muhammad mất được 250 năm. Như thế nếu Subud mới chỉ có 15 năm thì điều này khó mà nói là tiến bộ chậm được. Trái lại, thật là rất nhanh chóng. Trong khoảng 15 năm, dù rằng Subud chưa đạt tới mức hoàn toàn nhưng Subud đã có thể lan truyền khắp nơi trên thế giới. Đây là lòng thương xót, là một ân-huệ chúng ta đã tiếp nhận được do từ Thiêng-Liêng Toàn-Năng, chứng tỏ rằng Subud

đã được chuyển động do bởi Quyền-Năng của Thiêng-Liêng ở bên trong con người.

Vì thế, trong Subud chúng ta không thể hành động theo đường lối suy nghĩ của chúng ta mà chúng ta chỉ có thể hành động đúng theo với những gì Thiêng Liêng đã ban cho chúng ta mà chính chúng ta không thể biết được. Như thế, trạng thái hay tình trạng về thiên-đường hiện hữu một cách hoàn toàn bất ngờ. Ngoài điều này, chúng ta cũng phải sử-dụng sức-mạnh trí óc của chúng-ta để chuẩn-bị phương-diện bên ngoài Subud nghĩa là sự tổ chức.

Như Bapak vừa nói, tâm trạng hay tinh nết của mỗi dân tộc cùng với tôn giáo họ hãy còn đem theo, hãy còn in sâu vào óc tưởng tượng của họ, một thiên-tính do bởi những truyền-thống của tôn-giáo hiện hữu mà người ta không thể nào để sang bên được.

Không những ở Ấn-Độ như thế — chính ở Nam-Dương người ta cũng chưa có thể thoát khỏi những điều này. Ngay cả ở đây, người ta nói Subud không tán thành và không thực hành Shariat (quy luật hay giới luật bên ngoài của Hồi-Giáo) nghĩa là đi tới đền thờ đọc Solat (cầu-nguyện) và đọc Al Qur'an và sách kinh-thánh. Vì sự hiểu biết của họ chỉ nằm trong Shariat — đây chỉ là một đề tài để thảo luận và cho lời khuyên. Họ không thể tiếp nhận được Hakekat (sự chân-thật ở bên trong), họ không thể tiếp-nhận được cái thực-chất.

Tuy nhiên, điều đó đã được giải-thích trong Hồi-giáo là người ta có thể đạt tới thực chất, nếu người ta theo sự nhện ă. Nếu một người theo sự nhện ă trong 20 ngày thì sẽ có Chodar (1) mà Thiêng-Liêng ban xuống thế.gian như đêm nay.

---

(1) Chodar : Ân-Huệ đặc biệt người ta có thể tiếp nhận được trong những « đêm của Quyền-Năng » Arabic Qadr'

Trong Hồi-Giáo, người ta gọi là Leilat Ul Qadr (Đêm của Quyền-Năng). Chodar cũng xuống vào đêm thứ 25 của tháng Ramadhan như thế rõ ràng là do Ý-muốn của Ngài, Thiêng-Liêng ban cho Chodar (Ân-Huệ) của Ngài hằng năm Thiêng-Liêng ban cho con người lòng thương-sót của Ngài và mỗi lần lòng thương sót này đến với con người do sự nhịn ăn nó sẽ khai mở bức màn hãy còn che giấu những bí mật tận cùng thâm sâu nhất. Đây là Hakekat (sự chân-thật ở bên trong).

Người ta cũng đã kể điều này trong truyện của Tiên-Tri Muhammad khi Tiên Tri tiếp nhận được « Leilat Ul Qadr' » (đêm của Quyền-Năng). Vào buổi tối khi Tiên-Tri Muhammad đã nhịn ăn được 20 ngày ở trong hang, Tiên-Tri thấy cái hang không còn hữu hình nữa Tiên-Tri thấy khung cảnh mở rộng, lớn ra — rồi Tiên-Tri Muhammad thấy một cái mà Tiên-Tri chưa hề trông thấy bao giờ : đây là Djibril, là thiên thần Gabriel.

Đây là lần gặp đầu tiên, của Gabriel với Tiên-Tri Muhammad. Và lần gặp đầu tiên, Gabriel đã mang đến một sứ-diệp do từ Đức Allah S.W.T hay do Thiêng-Liêng Toàn Năng, sứ điệp cho Tiên-Tri Muhammad làm sứ giả của Thiêng-Liêng.

Khi Tiên-Tri Muhammad tiếp nhận được sứ-diệp này thì toàn thân Tiên-Tri run-rẩy. Toàn thân Tiên-Tri lạnh giá, nên Tiên-Tri vội vã trở về nhà. Về đến nhà, bà vợ hỏi :

« Ông làm sao thế ? trông ông xanh mét và run rẩy ».

« Đừng hỏi nữa, hãy chạy đi lấy cho tôi cái chăn »

Tiên-Tri vừa quần mình trong chiếc chăn dày xong thì Tiên-Tri nói :

« Vừa rồi khi tôi ở trong hang, tôi thấy chung quanh hang

mở rộng một cách lạ thường. Sau đó, có một người mà không phải là một con người thường vì người đó xưng là Djibril (Gabriel) người đó mang đến một sứ điệp do từ Thiên-Liênng. Khi Gabrill nói thế, người tôi bắt đầu run rẩy và tôi cảm thấy khó chịu »

— Bà vợ nói đó là một «Thiên-Khải» (Wahju)

— Tiên-tri và bà vợ tức khắc đến hỏi một người bạn của Tiên-Tri là người Cơ-Đốc-Giáo, một người ngay thẳng. Dù anh ta là một người Cơ Đốc Giáo, anh ta cũng nhìn-nhận sự thật (dù có thể là trái với tin-ngưỡng của anh). Khi Tiên-Tri hỏi người Cơ-Đốc-Giáo này thì anh ta đáp đó là một Thiên-Khải (Wahju) giống như điều chính đấng Jesus Christ đã tiếp nhận được.

CON ĐƯỜNG ĐÚNG HOÀN-TOÀN

Như thế thật hiển nhiên người ta không thể phát-giác được một cái gì, và người ta không thể tiếp-nhận được chân-lý - trừ phi chính Thiên-Liênng ban cho. Người ta chỉ có thể tiếp nhận được ở bên trong bản-ngã họ. Đây là những cái có trong Subud. Như thế, những người chỉ theo giới luật bên ngoài (Shariat) không thể chắc chắn là họ sẽ có thể có tiếp nhận được cái gì khi họ thực hành sự nhịn ăn (Ramadhan) còn quý-vị đã có thể tiếp nhận được mà không phải nhịn ăn. Tuy nhiên thật là tốt hơn, - nếu quý vị cũng theo sự nhịn ăn để những gì mà quý-vị tiếp nhận được sẽ có hiệu-quả nhiều hơn nếu quý-vị không nhịn ăn.

Đó là tình-trạng như thế : Bapak không cảm thấy ngã lòng hay ngạc nhiên nếu ở mọi nơi hãy còn như thế. Điều đó cũng không sao miễn là quý-vị kiên-nhẫn thì sau này một con đường sẽ tự nó khai mở ra. Quý-vị hãy thật sự có đức tin

trong cách nhìn ăn này và Thiêng-Liêng sẽ khai mở con đường cho quý-vị.

Có lẽ quý-vị nhận thấy rõ là nếu quý-vị biếng nhác giảm bớt sự cố-gắng thì sự nhiệt thành của quý-vị cũng sẽ yếu giảm đi. Nhưng nếu quý-vị hoạt động thì lại khác : Chắc chắn là có một con đường đúng cho chúng ta để theo. Ngay dù là từng chút, từng chút một và chậm, Subud tiếp diễn chậm trong khi chờ đợi thời-gian Thiêng-Liêng chuyển tiến Subud lên.

Trong một thế-giới hầy còn bị ràng buộc trong những phần ứng truyền thống thì có một dấu hiệu tỏ ra rằng Latihan tâm linh Subud mà người ta đã cảm nhận thấy là tốt, được thế-giới thừa nhận, dấu hiệu đó chứa đựng trong một bức thơ mà Bapak mới nhận được.

Bức thư này gởi lời chào mừng Bapak do một linh-mục và một đạo sĩ Ấn-Độ (có lẽ là một lãnh tụ YOGA) và nhiều giáo sư về chính-trị-học và nhiều tu-sĩ

Bức thư như sau :

Thời gian đã đến cho chúng tôi họp một hội-nghị để đi sâu vào những vấn đề thuộc về tôn-giáo và chính-trị hầy còn khó hiểu. Lúc này nhiều quốc gia hầy còn ở trong một tình trạng đen tối và chúng tôi cho là rất cần-thiết để họp hội nghị này. Nhưng chúng tôi lấy làm thất vọng là Bapak Muhammad Subud chưa phải là người trong nhóm chúng tôi. Thật là lợi lạc cho chúng tôi nếu Bapak có thể đến dự và ban cho sự giải thích nó sẽ khai mở những con mắt của chúng tôi và của toàn thể nhân-loại để họ sẽ có thể phân biệt được điều thiện và điều ác trong luật quốc-tế, trong chính-trị của các quốc-gia và cả những vấn đề tôn giáo nữa. Như thế, chúng tôi chân-thành ước mong Bapak sẽ vui lòng dự hội-nghị sắp tới của chúng tôi.

Bapak phúc đáp :

« Bapak cảm thấy vinh dự đã nhận được thư mời của các vị và các giáo sư, nhưng Bapak rất lấy làm tiếc và cảm thấy thất vọng là Bapak không thể dự hội-nghị được như các vị đã đề xướng vì Bapak đã bị hạn chế bởi những trách nhiệm của Bapak như là một vị hướng-đạo về tâm-linh của Tổ-Chức Huynh-Đệ Subud mà đã lan rộng trên khắp thế-giới và chỉ duy-nhất có Bapak là vị lãnh đạo của Tổ-Chức. Tóm lại Bapak rất bận việc nên Bapak không có thì giờ đi dự để ban lời khuyên cho các tổ chức khác, Hiên nhiên là Bapak không thể làm được gì ngoài Tổ-Chức Huynh-Đệ Tâm-Linh Subud. Vì thế, một lần nữa Bapak xin lỗi các vị vì Bapak không thể nhận lời mời của các vị được. »

Rồi Bapak ký tên vào bức thư đó.

Như thế rõ ràng là những người này đã công nhận Subud, mặc dù chỉ trong tầm nhỏ hẹp vì trí óc họ hãy còn đóng kín bởi những tập quán của họ. Sự việc giống như thế khi, có một lần Bapak gặp một giám-mục ở Đức-Quốc.

« Thừa Bapak, tôi công nhận Latihan này là điều mà đấng Christ đã có ý-định và muốn như thế, nhưng tôi không thể theo Latihan được vì tôi là một giám-mục. Nếu tôi theo Bapak, nhà thờ của tôi sẽ chẳng mấy chốc mà trống rỗng. »

Nhưng thật là buồn cười, có nhẽ trong một thời gian ít năm nữa, tôi cũng không biết được — mọi sự còn tùy thuộc vào Quyền-Năng của Thiêng-Liêng.

VỊ NGHI-VIÊN ĐẠI-DIỆN CHO NHÓM SINGAPORE
TƯỜNG TRÌNH NHỮNG VẤN-ĐỀ CỦA NHÓM VỀ SỰ
TIẾN-TRIỂN CHẬM, SỰ ĐI TẬP KHÔNG ĐỀU ĐẶN.
V.V.. VÀ ĐỀ Ý LÀ : « TỪ TRƯỚC ĐẾN NAY KHÔNG
CÓ NGƯỜI NÀO ĐÃ CẮT BÌ »

Bapak giải đáp như sau :

Thưa quý-vị . Không phải như thế này đối với các hội viên ở Singapore mà thôi. Bằng một cách đúng như Bapak là một người Hồi-giáo. Quả thật, căn bản và mục đích của Subud mà chúng ta đã trở nên ý-thức rõ được sự thực hành và theo Latihan Kedjiwaan không phải là các hội-viên phải gia nhập Hồi-giáo. Chắc chắn không phải thế. Vì nếu mục đích của Latihan tâm-linh là quý-vị phải gia nhập Hồi-Giáo, thì ý-nghĩa của Latihan tâm-linh sẽ là « Đạo Hồi-Giáo »

Nhưng không phải như thế, vì như Bapak đã giải thích ngay cả ở đây (ở Nam-Dương) nhiều người nói Latihan tâm-linh là không đúng.

Quả thật Latihan tâm-linh này là một sự tập luyện đã được quyền-năng của Thiêng-Liêng hướng dẫn và làm cho chuyển động. Lý do của điều này là Thiêng.Liêng là Toàn Năng, Toàn Lực. Quyền-Năng của Thiêng.Liêng thẩm nhiệm tất cả bản-thể con người, tất cả mọi thứ đã được tạo.lập ra và cả toàn thể vũ-trụ. Không những chỉ có thế.giới này : thí-dụ như mặt trăng và cả các hành tinh, Mộc-Tinh (Jupiter), Thổ-tinh (Saturne) Hải.Vương-Tinh (Neptune) v.v... mọi thứ ở xa ngoài Thái-Dương-Hệ, ở xa ngoài Ngân-Hà, đã được bao bọc và thẩm nhiệm bởi bản chất và Quyền Năng của Thiêng-Liêng. Như thế Bapak vừa giải thích Latihan tâm-linh Subud là một Ân-Tử do từ Thiêng.Liêng, do từ Quyền-Năng của Thiêng.liêng đã thẩm-nhiệm bản-thể chúng ta là những con người, cả phần bên trong và phần bên ngoài, Đó chính là do Ý-Muốn của Thiêng-Liêng mà chúng ta là những người đã có thể tiếp nhận được Ân-Tử này đã được đem tới gần-cận và đã được chạm-súc với Quyền-Năng của Thiêng.Liêng bao bọc chúng ta rồi.

Chính sự tiếp giao với Quyền-Năng của Thiêng-Liêng thẩm nhiệm chúng ta khiến làm cho nội cảm ở bên trong

chúng ta chuyển-động. Bằng chứng của điều này là sự hiện hữu về Quyền-Năng của Thiêng-Liêng, sự hiện hữu về sự chạm-súc với Quyền-Năng của Thiêng-Liêng làm cho nafsú tự nó ngưng hoạt động — nafsú này mà áp lực của nó, chúng ta không thể chống lại được mà chúng ta cũng chẳng ngăn lại được hay từ bỏ nó được, Hiền nhiên là không phải chỉ vì sự quy thuận Thiêng-Liêng của chúng ta nhưng vì đây đã là Ý-Muốn của Thiêng-Liêng.

Thật quả đúng là Thiêng-Liêng đã ban cho nhân-loại một Ân-Tứ ở trong thế-kỷ này, bởi vì không có sự trợ giúp của Thiêng-Liêng, con người sẽ không thể biết được sự thật về nội ngã họ, sự thật về con người và cũng không thể biết được sự gần cận của Thiêng-Liêng đối với con người. Đây là lý do chính của Latihan tâm-linh mà với Latihan đó Thiêng-Liêng đã ban Ân-Phước cho chúng ta. Thiêng-Liêng đã thương hại chúng ta và đem Quyền-Năng Ngài lại gần con người chúng ta. Do đó, thật là tùy thuộc ở chúng ta để thực sự theo và tiếp nhận những gì chúng ta đã được ban cho trong Latihan với sự chân-thành quy thuận và kiên nhẫn không bị ảnh hưởng của nafsú.

THỰC-CHẤT

Sự thật là trong chúng ta có những người thuộc về các tín-ngưỡng khác nhau, ^{Những người Cơ Đốc Giáo} sẽ biết và trở nên biết rõ về Cơ-Đốc-Giáo thật sự là gì, và những người Hồi-Giáo cũng sẽ thành biết rõ về chân lý của đạo Hồi-Giáo nhờ sự tương thông với Thiêng-Liêng, nhờ Latihan mà lần lần từng chút một, chúng ta tiếp nhận được do từ Thiêng-Liêng. Đối với các Phật-Tử và các người khác thì cũng thế.

Do đó, quý vị đừng có tư tưởng hay tưởng tượng là mục đích sự truyền bá của Latihan tâm-linh Subud là tất cả

quý vị phải thành những người Hồi-Giáo. Không phải thế, chỉ là những người Hồi-Giáo mà không hiểu Hồi-Giáo cũng như những người Thiên-Chúa-Giáo mà không hiểu Thiên-Chúa-Giáo. Bapak chỉ cho quý vị rõ thực chất của điều này bất cứ khi nào Bapak làm trải nghiệm với quý vị Bapak vừa nói : «Thiên Chúa Giáo thật sự là gì ? » (Bapak xoay người từ bên này sang bên kia và làm một cử động ngang qua ngực bằng cánh tay Bapak)

« Đây là Thiên-Chúa-Giáo »

Mỗi khi quý vị đứng lên và làm Latihan và xoay giống như thế này, có nghĩa là giấu thập-tự.

« Ý nghĩa của Hồi-Giáo là gì ? »

(Bapak làm một cử động xoay lùi lại và tiến lên trước và lấy tay kéo một đường thẳng đứng)

« Đây là Hồi-Giáo »

Trong giấu thập tự này, đường ngang là Thiên-Chúa-Giáo và đường thẳng là Hồi-Giáo. Như thế Thiên-Chúa-Giáo và Hồi-giáo là một. Đây là điều Bapak muốn nói, khi Bapak vừa nói là những bức màn đóng chặt đã được khai mở để người ta có thể thành một người không phải chỉ theo một cách mù quáng mà sẽ thật sự biết sự gần cận của Thiêng-Liêng. Nếu một người biết là họ được đem đến gần với Thiêng-Liêng, họ sẽ không dám tiếp tục làm điều tội lỗi nữa. Họ sẽ trở thành một người ngay thẳng, một người thật sự yêu thương người đồng loại của họ. Họ sẽ trở thành một người có những đức tính của con người thật, một con người có đức tính của Susila, Budhi, Dharma. Đây là điều cần bản vậy.

Như thế quý vị đừng tưởng-trình là nếu một người gia nhập Subud thì phải cắt bì. Nếu không người ta sẽ nói là Bapak đem tất cả những người hội viên Cơ-Đốc-Giáo vào Hồi-giáo

Điều này sẽ thành một trở ngại vì làm thế nào để có thể bảo một người thích ăn đường ném đường đi? Không thể được. Nhưng nếu người ta cho họ một viên thuốc có lẽ họ ném đi ngay. Một khi họ đã ném đường họ sẽ tiếp tục ăn đường.

Tỉ dụ nếu một người mà vui lòng làm tu-sĩ, họ sẽ không thích người ta bảo họ phải từ bỏ làm tu-sĩ.

Tại sao một tu-sĩ lại được miêu tả là mặc những chiếc áo dài. Tại sao? (Bapak làm trắc nghiệm) Áo của các Thiên-Thần thì như thế nào? (Bapak chứng minh), Bapak bắt chước một Thiên-Thần. Đối với một Kiai (Trưởng - Giáo người Java hay một người Đại-Thiện) thì cũng thế. Một Kiai đi như thế nào? (Bapak chứng minh) đi giống như thế này? Một Thiên-Thần. Bapak bắt chước một Thiên-Thần.

Bây giờ ý-nghĩa về Đức Phật chỉ cho ta thấy gì? (Bapak làm trắc nghiệm) Người ta đã thấy đức Phật như trần trụi. Mục đích sự trần trụi này tỏ rằng Phật trống không về mọi nafsu. Nếu không có nafsu, ngài sẽ không thể làm được cái này (Bapak mó vào áo) như thế đây là nafsu. Sự trần trụi này thật ra chỉ là một biểu trưng. Điều hệ trọng nhất là không bị ràng buộc bởi nafsu nó luôn luôn trói buộc quý vị để quý-vị không thể cảm nhận thấy sự gần cận của Thiêng-Liêng.

Trong Phật-giáo những vị cao nhất là Vishnu, Brahma và Shiva. Nhưng các vị này hãy còn là con cháu của Sang Maha Dewa mà người ta cũng gọi là Sang Hyang Tunggal và có cha là Sang Hyang Wenang. Sang Hyang Wenang cũng có một người cha tên gọi là Sang Hyang Nurrasa. Sang Hany Nurrasa cũng có một người cha tên là Sang Hany Nurthahaja và có cha tên là Sang Hyang Nis mà người ta cũng gọi là

Sadjid Anwas (Cain). Sadjid Anwas cũng có một người anh tên là Sadjid Anwar (Abel). Các con cháu dòng dõi Anwar là các vị Tiên-Tri. Các con cháu dòng dõi Anwas hay Sang Hyang Nis là các Dewas (1). Người theo cách sống ở bên trong họ (nội tâm). Đây là trường hợp đối với các Tiên-Tri — đó là latihan kedjiwaan. Trong địa hạt tâm-linh, đây là latihan của các Tiên-Tri, đây là cái cách các Tiên-Tri đã tiếp nhận được. Còn những gì từ các Dewas là sự tập luyện của bên trong (nội tâm) (2) đó là sự mong cầu để biết về Thiêng-Liêng, sự mong cầu để biết sự gần cận của Thiêng-Liêng đối với họ do từ bên trong, do cảm giác. Nhưng đối với các Tiên-Tri thì không như thế. Các Tiên-Tri mong biết sự gần cận của Thiêng-liêng đối với các vị bằng một cách thông thường. Đây là nguyên nhân tại sao đấng Christ đã có thể gặp được Thượng Đế, trong khi ngài là một người thường.

Đây cũng là nguyên nhân đấng Christ không chết, ngài sống ở Thiên-Đường. Đối với đức Muhammad cũng thế. Trong khi thăng thiên (Miradji) đức Muhammad tiếp tục đi lên Thượng-Đế. Đây là những gì có ở bên trong quý-vị. Những điều Bapak vừa nói thì đã có rồi. Quý vị có thể trông thấy Thiên-Thần kia bằng những mắt này. Do nguyên nhân nào mà quý vị có thể trông thấy những thiên-thần này. Quý vị có thể trông thấy là vì đôi mắt đã được những con mắt của djiwa thấm nhiễm vào.

CÂU CHUYỆN CỦA BAPAK.

Đây là câu chuyện có lẽ đã được xuất bản vì Bapak đã kể trong một buổi nói chuyện. Vào lúc khi mà thân thể Bapak duỗi dài ra thì đầu Bapak vươn nhanh về phía bắc và chân Bapak vươn về phía nam. Bapak chỉ quy thuận

Chú Thích: (1) Dewa: các vị đã nói trên. Sang: một vinh hãm. Hyang: Chúa hay Thượng đế. Maha: cao cả. Tunggal: độc nhất, duy nhất. Wenang: đại hùng, đại lực. Nur: ánh sáng. (2) yoga nhập định và các phương pháp khác

Thiên-Long (vì sự sống và chết của con người ở trong tay Thiên-Long và sự duỗi dài của thân thể Bapak ngưng lại ngay. Khi ngưng lại thì phần cao hơn của thân thể Bapak cảm thấy lạnh và phần thấp hơn của Bapak cũng thấy lạnh. Vào điểm đó Bapak hỏi ý nghĩa của sự kiện này.

«Đây là bắc cực và kia là nam cực»

và như thế, vào lúc đó Bapak đã dăng ra khắp chiều dài của vũ trụ này. Rồi lập tức Bapak được mở ra ở đây (Bapak chỉ vào ngực) và người Bapak chẻ ra từ trên xuống dưới cùng nên Bapak đã hoàn toàn bao bọc khắp vũ-trụ giống như thế này, Bapak bắt đầu chuyển động.

«Cái này là gì ? Đây là sự vận hành của trái đất». Hiện nay quý vị có thể thực chứng điều này (Bapak chứng minh đây là sự vận hành của trái đất không phải chỉ giống như thế này (Bapak làm điệu bộ) đôi khi giống như thế này (Bapak làm điệu bộ), Đôi khi giống như thế này (Bapak làm điệu bộ) Do nguyên nhân này đôi khi người ta trông thấy mặt trời giống như thế này, vì do từ chỗ mà quý vị trông thấy thì mặt trời đang chuyển động-không phải chính mặt trời chuyển động-chính là ánh sáng chuyển động.

Bapak vừa cảm nhận thấy sự kiện này thì Bapak bắt đầu vươn dài rộng ra nên sau đó thì vô giới hạn. Bapak trông thấy bên trong cái nhìn của Bapak một bầu trời đó là vũ trụ. Trong khi Bapak đi xa hơn nữa thì những ngôi sao rải rác khắp nơi trở thành nhỏ hơn về sau hợp thành một cái giống như cái kim gài áo có châu ngọc phát ra nhiều tia sáng. Bapak hỏi ý nghĩa về điều này.

«Đó là vũ-trụ. Bây giờ vũ-trụ đã ở lại đằng sau xa tít»

Rồi Bapak trông thấy một thứ lơ lửng.

« Cái gì đó ? »

« Đó là mặt trời »

Bapak trông thấy có ánh sáng trong mặt trời đó

Làm thế nào Bapak có thể đi vào trong mặt trời nếu Bapak được lệnh đi vào trong mặt trời ? »

« Ngài có thể quan chiêm chính bản ngã ngài. Bapak trông thấy mình. Bapak trông thấy con người của Bapak là ánh sáng. Như thế quý vị không thể đi vào lửa trừ phi chính quý vị trở thành lửa. Bởi vì Bapak trông thấy sự kiện đó nên Bapak bằng ánh sáng này đã đi vào trong ánh sáng.

Bapak trông thấy mặt trời trải rộng, lớn ra và điều ngạc nhiên là Bapak gặp một số người. Quần áo họ toàn trắng và khi họ gặp Bapak, họ cúi đầu chào Bapak. Rồi những người ấy nói : « Thượng Đế chúng tôi nói là : Thượng Đế chào mừng Ngài và rất vui mừng về sự Ngài tới đây » Bapak đáp : « Phải »

Bây giờ Bapak có thể trông thấy một cái gì ở bên trên Bapak, một cái gì giống như cái dù, như người Anh Quốc thường nói. Cái dù này làm bằng ánh sáng và luôn luôn theo Bapak, Rồi không bằng một nháy mắt, Bapak lại đi lên nữa và Bapak trông thấy một mặt trời khác.

« Ồ, có một mặt trời kia »

« Phải bây giờ ngài biết là không những chỉ có một mặt trời, nghĩa là mặt trời của ngài, mặt trời của nhân-loại. Phải, có một mặt trời khác. Làm thế nào ngài biết được điều này ? ngài biết rằng mặt trời ngài trông thấy hiện nay thì sáng hơn mặt trời ngài trông thấy hàng ngày. Tại sao ngài có thể trông thấy được mặt trời đó. Bởi vì ngài với mặt trời đó đã thành một »

Nhưng không phải vẫn như thế, không phải là không liên tục. Nên sau cùng Bapak trở về lúc 4 giờ 30 sáng.

Đây là chứng nghiệm của Bapak. Không phải Bapak chiêm bao, Bapak thật sự trông thấy. Bapak cảm nhận thấy sự hiện diện của Thiêng-Liêng. Bapak cảm thấy chạm xúc với mây, gió từ bên ngoài – Phải !

Vì thế Bapak đã được ban cho khả năng của Bapak. Bapak không dám làm một vị hương-đạo, để truyền bá Latihan tâm-linh mà đó là công việc của Thiêng-Liêng, trừ phi Bapak được Thiêng-Liêng cho phép. Thiêng-Liêng đã ban quyền cho Bapak mà đã được các Tiên-Tri chứng thực, trong số đó có đấng Christ và đức Muhammad.

MỤC TIÊU CỦA LATIHAN

Như thế hiển nhiên mục tiêu của Latihan tâm-linh Subud là quý vị phải thật sự trở nên ý thức được sự hướng dẫn và diu dắt của Thiêng-Liêng Toàn Năng trong Latihan này. Vì mục đích của Latihan tâm-linh không phải là quý vị chỉ phải làm những cử động. Latihan là để cho djiwa, nên djiwa sẽ trưởng dưỡng để quý vị sẽ được djiwa của quý vị hướng dẫn. Điều thiết yếu về điểm này là quý vị phải được tập luyện để tri thức, giác thức và tri giác của quý vị sẽ trở thành sự ý thức và tri giác của djiwa. Vì chính là djiwa không chết và có thể sống trong vũ trụ. Như thế quý vị sẽ trở nên ý thức được tính chất của thế giới này và đời sống này.

Sự biết thấy, giác-thức và tri giác về đời sống của thế gian này và sự cấu tạo về thân thể con người thì có giới-hạn. Quý vị không thể trông thấy ngoài tầm thị lực của đôi mắt. Quý

vị không thể nghe thấy xa hơn đôi tai của quý vị có thể nghe thấy. Quý vị chỉ có thể ăn trong phạm vi khả năng của cái lưỡi và bao-tử của quý vị. Đối với thính-giác của quý-vị cũng giống như thế, sự suy nghĩ của quý vị không xa rộng hơn khả năng của khối óc và sự thông minh của quý vị. Với những cảm xúc của tâm cũng giống như thế (hati rasa). Đây cũng được tập luyện để quý vị sẽ có thể biết thấy xa rộng ngoài tầm của trí óc và cảm-nhận thấy ngoài tầm cảm xúc của tâm. Quý vị sẽ có thể trông thấy xa hơn ngoài tầm sức mạnh của đôi mắt nhưng bằng djiwa. Đây là điều thiết yếu của Latihan.

Như Bapak vừa mới giải thích, trong sự kiến trúc của mọi sự, Hồi-giáo giống như một đường thẳng đứng từ trên xuống dưới. Ngẫu nhiên Hồi giáo giống như chữ Alif (một nét thẳng đứng) nghĩa là mẫu âm thứ nhất trong kinh Qur'an. Chữ Alif tượng trưng cái từ trên thượng cùng cao nhất xuống tới tận cùng thấp nhất. Nghĩa là Quyền-Năng của Thiêng-Liêng Đấng Christ là đường ngang. Đấng Christ ở chính giữa hai thế giới. Do bởi sự này, đấng Christ có thể trông thấy cả Thiêng-Đường và Trái-Đất. Trong Nội-ngã ngài, Đấng Christ chia ra sự ác, xấu, với sự tinh khiết hay thiện hảo.

Bây giờ hãy lấy trường hợp của Abraham (Ibrohim) và Moses (Musa)

Abraham là cái tâm trong tận cùng thâm sâu nhất (hati sanu-bari), tâm cảm-giác. Moses là sự suy nghĩ hay trí óc. Đây là giới luật của Thiêng-Liêng, không phải Bapak chỉ nói như thế mà thật sự như thế. Trong thế-giới này những người khéo léo tài giỏi, những người có trí óc thông minh là những người Do-Thái. Do Thái đóng một vai trò trong thế-giới này Ở trong Abraham có sự chứng nghiệm trong cảm biết, vì thế Abraham được người ta

gọi là Chalil Allah (bạn của Thiêng-Liêng). Moses được người ta gọi là Chalam Allah (Qalam, cây bút của Thiêng-Liêng). Như thế, quý vị càng tiếp tục lên bao nhiêu, quý vị sẽ đi càng thâm sâu và xa rộng bấy nhiêu.

Đây là nền tảng cấu tạo về sự sống con người. Trước hết quý vị xuyên qua những bức tường của Phật, đây là những bức tường ở bên trong và bên ngoài nội cảm; tới khi quý vị đi đến Abraham, đến tâm cảm súc (hati rasa) Rồi quý vị có thể cảm nhận thấy nhiều hơn về cảm biết của con người. Nếu Bapak biết những ước muốn của Oswald (1), con trai Bapak, biết nội-tâm Oswald như thế nào thì Oswald biết rõ nguyên-nhân bởi vì Bapak đi vào tâm trong tận cùng thâm sâu nhất (hati sanubari) của Oswald, và rồi đi lên tới tri-óc, tới sự suy nghĩ, nghĩa là Moses. Như thế, không thể nào để điều này sang bên được.

Sự toàn-mãn của Latihan tâm-linh là quý vị sẽ có thể xuyên qua những bức tường hay đi qua những cấp bậc của các Tiên-Tri: Nghĩa là của Phật, Abraham, Moses, Christ, Muhammad tất cả là năm. Như thế Hồi Giáo không phải là nhất. Hồi Giáo chỉ là một con đường. Quý vị đừng nghĩ rằng nếu quý vị là một người Hồi Giáo, quý vị thật sự giống như thế này, chưa chắc đâu. Có lẽ quý vị chỉ là một đệ tử hư danh của Hồi-giáo, Hồi-giáo có lẽ chỉ là Hồi giáo. Đây không phải là một điều lạ lùng.

Trước khi quý vị đạt đến điểm đó, quý vị cần phải trở nên biết rõ về mọi tôn giáo và tại sao những tôn giáo giống như thế này hay giống như thế kia, tại sao cần phải đi đến các đền thờ, có những nguyên nhân nào về các nghi lễ. Hồi Giáo cũng thế. Thật là cần thiết để biết tại sao các sự việc giống thế này hay giống thế kia. Quý vị cũng cần biết về Abraham, Moses và Phật.

MARDI NING SIH dịch

---

(1) Oswald Lake là Hội Trưởng của Subud Bắc Mỹ, có mặt tại Hội-Nghị.

HỘI SUBUD VIETNAM

TRUNG-ƯƠNG SAIGON : 306/328, đường Hồng - Thập - Tự.
Trong khi tại Saigon có giới-nghiêm
buổi tối, các buổi Latihan được xếp
đặt như sau :

Giờ Latihan : Thứ Hai — Thứ Tư — Thứ Sáu
Đợt I : từ 16 g 30 đến 17 giờ 15
Đợt II : từ 17 g 15 đến 18 giờ 00
Đợt III : từ 18 g 15 đến 19 giờ 00
Tối thứ sáu từ 20g00 đến 20g45
Thứ Bảy và Chúa Nhật

Đợt duy nhất từ 16g30 đến 17 giờ 15

Chi - Hội VĨNH - LONG : Ô. Đinh-văn-Tiết 87/5, ấp Tân-sinh
Trường-an, xã Tân-Ngãi

Giờ Latihan : Thứ tư 16g45 — 17 giờ 30
Chúa nhật 16g30 — 17 giờ 15

Chi - Hội ĐA - LẠT : c/o Ô. Lê - văn - Tôn
37 Hoàng - Diệu

Chi - Hội PHƯỚC - TUY : c/o Ô. Phạm - văn - Chơn
23/4, Đinh-Tiên-Hoàng — Vũng-Tàu

Chi - Hội MỸ - THO : c/o Ô. Nguyễn-văn-Nguồn.
238/7, đường Pasteur.

Các nhóm SUBUD tại : Bình - Tuy, Bạc - Liêu, Bến - Trè,
Biên - Hòa, Bình - Dương, Cần - Thơ, Châu - Đốc, Gò - Công
Hà - Tiên, Nha - Trang, Rạch - Giá, Thủ - Đức, Tây - Ninh,
(muốn biết địa-chỉ, xin liên-lạc với Văn-Phòng Trung-Ương).

GIÁ : 100\$